

CONCLUSIONS GENERALS

Aquestes Jornades se celebren en el tercer mil·lenni, un mil·lenni que comença a veure el que representa passar de la societat industrial a la societat de la comunicació i del coneixement. L'economia és avui, i això serà encara més clar demà, totalment diferent de la d'ahir. A l'era industrial, la riquesa estava en les coses tangibles; ara, cada cop més, una gran part de la riquesa està en intangibles: la informació i el coneixement.

El títol de les Jornades, "**Catalunya en la societat de la informació: realitats i reptes**", ha servit per emmarcar aquest nou context i per debatre aspectes tan diversos com l'estat actual de la investigació, la necessitat d'assegurar la igualtat d'accés a la informació, o la xarxa a Catalunya.

Aquestes Jornades se celebren en un context marcat per tres fets importants:

1. **Les conseqüències negatives que l'onze de setembre** pot tenir pel que fa a la violació de drets bàsics, com és el dret de la privacitat de les dades, amb iniciatives legals que s'estan duent a terme als Estats Units i al Canadà i que s'estan plantejant a altres països.
2. **Les conseqüències d'un avantprojecte de llei del Ministeri d'Educació i Ciència** que pot representar un retrocés important, ja que vol regular Internet i el seu ús com si es tractés d'un "cos estrany" a la societat i no d'un element que l'impregna i que cada cop més serà un instrument de treball i de comunicació per a molts.
3. **Les desigualtats entre països**, que comencen a manifestar-se cada cop amb més intensitat a Catalunya. Cal recordar que al món hi ha 1.500 milions d'analfabets i que en el continent asiàtic el 75% de la població no ha acabat els estudis primaris. Com una altra mostra de desigualtat, podem dir que a Espanya, per exemple, hi ha 385 línies telefòniques cada 1.000 habitants, mentre que a Bangla Desh n'hi ha 2,4, a Costa d'Ivori, 8,1 i a Angola, 5,6.

Com a conclusions de les Jornades, manifestem que:

Constatem una creixent implicació de l'administració pública pel que fa al seu paper en el desenvolupament de la infraestructura de la informació i les comunicacions i una creixent consciència per part de les empreses de la importància de la gestió de la informació i del coneixement.

Veiem, però, encara importants mancances i volem destacar que:

1. **Cal definir una política clara d'informació a Catalunya**, on massa sovint es dispersen els recursos. Una prova d'això és la varietat de projectes que caminen en paral·lel: Omnia, Educàlia, centres de teletreball, biblioteques... quan estem totalment convençuts que el que cal fer és focalitzar els recursos i potenciar els que hi ha. En aquest sentit, manifestem que l'administració ha de potenciar el que ja té –escoles i biblioteques– en la mesura que són equipaments que abracen tot el territori i són realment els únics que poden assegurar:
  - a. la igualtat a l'accés a la informació –i alertar dels perills d'exclusió
  - b. la formació bàsica necessària en les tecnologies de la informació i la comunicació per a tothom
2. **És necessari avançar en la creació d'una infraestructura de comunicacions**, però tenint present que això sol no és suficient i que per desenvolupar la societat del coneixement cal:
  - a. Una societat inclusiva. Evitar les desigualtats i la bretxa digital, que cada cop és més perillosa...
  - b. Una societat formada. Dotar de la formació necessària (més informació no vol dir més coneixement, ni més cultura). Evitar la superficialitat, la cultura de l'efímer, del "tallar i enganxar".
  - c. Una societat participativa. On cada individu pugui contribuir a definir el model de societat i al seu desenvolupament.
  - d. Una societat que s'enriqueix amb aportacions d'altres cultures, que potencia la seva pròpia. Amb la incorporació a la xarxa Internet de continguts locals.
  - e. Una societat que reconeix el dret social a la informació, i assegura l'accés generalitzat a la informació i la transparència de la informació pública, que és molt més que l'e-govern o la tramitació en línia.
  - f. Una societat dinàmica i capaç de generar riquesa, com en el seu moment va ser capdavantera en l'era industrial, capaç d'incentivar la investigació i potenciar-la.
3. En aquest context, **constatem l'evolució positiva de la professió de bibliotecari-documentalista com a especialista de continguts, en gestió de recursos d'informació interns o externs a les organitzacions**, que avui té la formació tecnològica necessària i és capaç de tenir un paper transversal dins de l'organització on treballa, i de col·laborar a fer accessible el coneixement, promoure'l i compartir-lo.

Barcelona, 16 de novembre de 2001